

Les escomeses del Partit Catala- nista Republicà

El Congrés d'Esquerra Republicana celebrat a Barcelona ara fa poc, sembla que hagi tingut l'empenta de fer aixecar la lluita electoral que s'apropa.

L'acord que fa referència a aquesta brega política, fixa amb tota claredat que l'intent primordial del Partit és el de conservar integralment els idearis per als quals va crear-se.

Els ajuts oferts, doncs, per certs estaments polítics, han topat amb aquesta disposició que priva tota coagulació amb qualsevol partit que llur ideologia no sigui del tot exacta a la que sentim, i fins arriba a fer necessària —amb petites salvetats— la realització de l'erició sola sense admetre a cap agrupament malgrat posseeixi una afinitat força accentuada amb els nostres sentiments.

La crida de Francesc Macià ha confirmat amb tota amplitud aquest estat de coses i ha mogut el complement dels ressorts que mancaven per fer viables unes escomeses que s'han engegat contra nosaltres, una de les quals —potser la més efectiva— va a càrrec dels homes i els òrgans del P. C. R.

La posició sostinguda pel P. C. R. en aquests moments de la reconstrucció catalana, és una posició particularista si és té en compte el sentit esquerrista del nostre poble. De la mateixa manera que titllem de perjudicial la tasca que desenvolupa la Lliga Regionalista en aquest període pre-electoral, trobem desencertada i errònia l'actitud del P. C. R. en fer tan palesos i veritables els atacs que dirigeix contra Esquerra Republicana en menyscapte o detriment per Catalunya.

Els moments actuals del nostre poble, són, senzillament, moments esquerristes. Per això la posició del nostre partit és, com hem

deixat dit, francament esquerrista. La inadmissió de certes institucions polítiques amb les quals existeixen algunes discrepàncies de doctrina, confirma aquesta tesi.

No n'hi ha prou, doncs, d'aquestes raons evidents que altres òrgans de l'Esquerra han fet amb més cura i precisió que nosaltres. Ells han de seguir el seu camí malgrat aquest reporti un dany per Catalunya.

A la nostra Comarca també han pres increment aquesta mena d'escomeses. Sovint ens veiem sobtats per la paraula contrariant dels militants del P. C. R. La discussió s'allarga fins a punts que susciten la creença de què aquests homes tenen, per damunt de tot, l'interès del partit. Amaguen el disgust que senten per la inadmissió de llur proposició feta a l'Esquerra, però no poden dis-fressar-lo del tot. Hom podria dir, sense por de cometre cap error, que en llur interioritat hi tenen una mena de recança davant la situació del nostre partit que té abastat el sentit polític del poble i s'apressa a esmerçar-lo en bé d'aquest.

Els homes d'Esquerra, però, tenim un vigor i un poder que ens manté en una activitat que mai defalleix i per això, en el fons, quan hem rebut els efectes d'una brega, estem posseïts d'un optimisme encoratjador. Pensant en el poble i constituïts per aquest, negligint a tota conveniència particularista

COMPREU

LLUITA

AL QUIOSC
DE L'ESTACIO

SINDICAT AGRICOLA DE LA PLANA DE VIC

L'efervescència

actual

La lluita decidida que els obrers del camp sostenen amb els propietaris enemics de la reivindicació pagesa, s'ha agitat considerablement davant de les imminents eleccions catalanes.

Els Sindicats, desvetllant a l'home camperol de Catalunya han tingut la virtut d'interessar-lo a la política i la força enorme de conduir-lo, valent, enfront de tota qüestió per arriscada que sigui.

No negarem la influència que en aquest aspecte ha tingut la República. Per això fórem ardits col·laboradors d'aquest règim implantat civilment i per això a tothora estem previsors al seu costat per a defensar-lo.

Però la tasca no s'havia acabat en aquell enderrocament; calia seguir amb tot l'ànim per veure realitzada l'obra reconstructiva de la nostra classe.

I heus ací, doncs, que, tot just en la infantesa de la República, ja s'albira ben alta i sòlida l'obra dels nostres anhels.

Concedida l'autonomia a Catalunya, tot l'interès essencial de la nostra terra gira al seu entorn. Hom diria que sembla que era ahir la proclamació del règim que féu aixecar joïoses, en l'infinit, les veus de

(segueix a segona plana)

que dificulti la nostra labor essencial, és com portem a cap l'obra esquerrana amb la rapidesa que les circumstàncies permeten.

Es inútil batallar contra nosaltres. Ningú pot fer-nos anar cap enrera. Seguim endavant guiats només pel triomf que veiem segur en aquesta terra catalana perquè creiem haver agafat justament l'anhel de la mateixa. Si ens dolen les escomeses que ens fan, és sols pel mal que poden produir a Catalunya i perquè les mateixes sempre resulten llavor aprofitable pels enemics d'aquesta. Si no repercutissin enlloc més que a nosaltres, ni tan sols ens molestaríem en contradir-les perquè les consideràrem mancades de valor i plenes de pobresa.